

ivelses her hjemme. Antall utgivelser aldri vært større.
kjente norske komponister.

Engegårdkvartetten består av Arvi Engegård (f.v.), fiolin, Jan-Erik Gustavsson, cello, Juliet Jopling, bratsj og Atle Sponberg, fiolin.

Foto: Bo Mathisen

CD KLASSISK

Håvard Gimse
with Henning Kraggerud
on viola
Verk av Schubert og
Schumann

NaimClassical/naimcd10

CD KLASSISK

Robert Schumann
The poet speaks
Liv Glaser, fortepiano

Simax Classics PSC 1303

CD KLASSISK

Beethoven Nordheim Bartok
String Quartets
Engegårdkvartetten

2L-071-SACD

CD KLASSISK

Mozart - Brahms
Clarinet Quintets
Oslo Philharmonic
Chamber group

LAWO Classics LWC 1015

gel. De små, pussige tingene (som komponisten kalte dem) har mye barndom i seg og Liv Glaser er ikke blitt for gammel til å boltre seg i barndommens rike.

Her er det musikalsk overskudd og entusiasme som bærer gjennom alle de 46 småstykkene – og som leker seg i storheten i det genialt enkle.

Modig. Engegårdkvartetten fikk mye oppmerksomhet og fortjent skryt for sin debut-CD i fjor. I sin andre CD-utgivelse med Beethoven, Nordheim og Bartok leverer de et spennende program med ditto kammerspill. Arne Nordheims kvartett fra 1956 er modig og ekspres-

siv, og åpenbart i slekt med Bela Bartoks kvartetter. Førstesatsen er langsomt søkende frem mot de dristige temposkiftene og klangutforskningene i mellomomsatsen. Og sluttsatsen med tittelen *Epitaffio* (minneskrift) ender i et mørke med en dissonans som svinner hen i tomhet.

Selv om Beethoven-kvartetten er blant de lyseste er det en mørkere grunntone i dette repertoaret enn det vi tidligere har hørt fra disse fire musikerne. Men de leverer både de skarpe kantene og de såre klangene hos Bartok på en måte som får oss opp i stolen. Her er det store øyeblikk, engasjert samspill med full kontroll helt inn i det andpustne som blåses

ut i den forrykende sistesatsen. Mesterlig utført med finessen på plass i de ekspressive partiene. Og lydbildet er åpent og klart helt inn til det mest fortettede i Bartoks klangverden.

Oslofilharmonien har mange dyktige musikere, nå har fem av dem satt seg sammen og gjort to klarinettkvintetter. Og når dirigenten er borte klarer de seg utmerket opp mot hverandre i tett og fint samspill. Mozarts lekne og vidunderlig vakre kvintett settes opp mot Brahms modne melankoli, skrevet hundre år senere.

Begge verkene har sitt utspring i to fremragende utøvere, Anton Stadler og Richard Mühlfeld imponerte og inspi-

serte begge komponistene til å skrive for klarinett, disse to har beriket standard-repertoaret med flere sentrale verk.

Kammerspill. Uten forkleinelse for strykerne avhenger disse verkene i stor grad av klarinettistens kvaliteter. Leif Arne Pedersen har kontroll på hele det brede uttrykket i blåseinstrumentet, fra de runde, myke klangene til det kvasse bittet som også finnes i klarinett-tonen. Fint balansert opp mot de andre musikerne, med unntak av noen forte-partier i Brahmskvintetten der blåseren blir litt vel beskjedent i lydbildet. Men først og fremst er dette velspillt og elegant formet kammerspill.

Håvard Gimse tolker Schubert og Schumann.

Foto: John Andresen

Klarinettist Leif Arne Pedersen.

Foto: Blunderbuss

Frydefull melankoli

■ Anmeldt av
Marianne Lystrup

marianne.lystrup@vl.no

22 310 436

Fire kvinner klinger sammen i orkesteret Shira Etana som nå er ute med ei plate med klezmer-musikk. Dette er en jødisk musikktradisjon med røtter i Øst-Europa. De er grundig skolerte på hver sine instrumenter, og har norsk kulturbakgrunn. Når de nå søker sammen for å lage sin egen versjon av klezmer, gjør de det på sin måte. Det er en god måte.

Svinger. Det er blitt ei plate som bæres av den velkjente sorg-muntere tonen som preger klezmer-tradisjonen. Skjønt det er riktigere å si at den er munter-sørgmodig, for det er gleden som stråler sterkest her. Kontant og fyrrig låter det, og svinger så det er en fryd. Dette er et eksempel på at andre lands folkemusikk rett som det er skilruproblematisk over dørstokken her hjemme.

Lydbildet som oppstår i kombinasjonen mellom klarinett, fiolin, akkordeon og bass oppleves organisk og danner en god helhet.

CD TRAD

Shira Etana
Spiel Klezmer

Etnisk
musikkklubb

Marianne Halmrast er bachelor fra jazzlinja i Trondheim, og jobber for tiden som

landsdelsmusiker i Finmark.

Hennes ferdigheter på bass kommer fint til sin rett i dette luftige lydbildet, som for eksempel i de levende bassgangene i starten på *Freilach*. Og Anne Sørtømme med en master i musikkvitenskap fra NTNU i Trondheim spiller accordeon så det både spretter og gynger. At hun har fordypning i mongolsk strupesang, er ikke lett å høre her, skjønt hvem vet hvilken inspirasjon som ligger i den tradisjonen.

Jødisk. Klarinettens følsomme klang bringes oss her av Kirsti Jacobsen, som for tiden er distriktsmusiker i Narvik, mens hun jobber med å fullføre sin bachelor.

Leoni Garner Abrahamsen er stifteren av gruppa, og den med det mest jødisk-klingende navnet, og hun presenterer dessuten seg selv på omslaget som tredjegenerasjons jødisk innvandrer. Hennes grep om fiolinhalsen er treffsikkert, enten hun lokker fram varme strykende klanger, lokker ut den tynne, nesten pistrete, klagende klezmer-tonen, eller klimprer forsiktig pizzicato.

Gruppa har eksistert i flere år. De har turnert både i inn- og utland og fikk en gylden sjanse til å spille inn denne plata da de var med på TV-programmet *Kjempejansen* og ble belønnet med en pen pengesum. De er også støttet av Det Mosaiske Trossamfunn, Trondheim Kommune og Norsk Kulturråd.